

Fa deu anys que l'arquitecte Genís Gamell es dedica professionalment a l'arquitectura, si bé **"com la majoria d'arquitectes, vaig arrencar fent pràctiques en un despatx, ara fa deu anys, i actualment em dedico als clients particulars"**.

El seu àmbit d'acció és la perifèria de Matadepera, que, segons el nostre protagonista, en l'actualitat **"gaudeix d'un bon moment de creixement, en part motivat pel fet que molts barcelonins deixin la capital per venir a viure aquí, ja que els surt més a compte: gaudeix de bones comunicacions i d'una natura generosa"**. Tanmateix, **"li convindria una actuació general, dedicada a resoldre totes les mancances que té pel que fa a circulació i accessos, per exemple"**.

Tot i la fama de municipi elitista que té Matadepera, **"jo hi construeixo habitatges a l'abast d'una gran part de la població. Això s'aconsegueix orientant el projecte des de bon principi perquè el pressupost no s'escapi de les mans. Es pot obtenir el mateix efecte utilitzant materials menys costosos. Per economitza s'ha de parlar de conceptes: l'arquitecte ha de tenir molt clar quin tipus de sensació vol provocar i quin tipus de condició ha de resoldre"**.

L'ús de determinats materials, d'altra banda, pot resultar perjudicial per al medi ambient: **"No es recicla tant com s'hauria de fer. La construcció d'un immoble implica tot un seguit d'instal·lacions que no pots defugir, perquè els sistemes alternatius, com l'energia solar, resulten actualment massa cars i en conseqüència inviables. De tota manera, els millors bioclimàtics van ser els nostres avantpassats, que ja feien servir porticons, cortines i altres trucs"**.

El destinatari de l'obra té influència en el pressupost d'aquesta: **"Com més jove és, més imaginació hem de tenir, perquè és el que disposa de menys recursos"**. El particular, però, també posa cullerada en el disseny: **"Molts t'arriben amb tot un grapat d'idees, però tot sovint els has de dir que trontollen. Hi ha una sèrie de normatives que t'orienten abans de posar-te a dibuixar, de manera que obtens un model que et permet parlar seriosament amb el client. Són normes -d'urbanisme, de gravetat, de condicions del solar- que t'ajuden a projectar: és com quan et disposes a pintar un quadre i t'enfrontes a la por de la tela blanca"**. En Genís utilitza aquest símil amb molta propietat, no en va és aficionat a la pintura, **"un hobby que m'ha ajudat molt en la meva professió, perquè la creació no és com seure a fer multiplicacions. De vegades, després de pintar una estona, la meva feina va sobre rodes"**.

"L'estètica només sorgeix quan el projecte està molt ben resolt", afegeix en Genís. **"Un enginyer pot fer un cotxe preciós, però com a valor estètic té menys coses de les que hom pensa; al darrere hi ha un alt grau d'especificació, pel que fa a temes com poden ser l'aerodinàmica o la visibilitat. Per a mi, en arquitectura són aquests tipus de conceptes els que fan que una cosa sigui maca. En general, diria que actualment al món sobra desproporció i**

falta sensibilitat". Aquesta sensibilitat implica **"tenir molt en compte que la gent ha de viure en aquestes cases, deixant de banda el lluïment personal de l'arquitecte"**.

Sigui com sigui, un edifici no ha de resultar mai "ofensiu", la qual cosa significa, inevitablement, dissenyar-lo d'acord amb l'entorn que l'ha d'acollir: **"El paisatge amb què jo treballo es caracteritza per ser boscos i amb abundants pendents, cosa que complica en gran mesura el projecte. En contrapartida, el resultat final és molt més satisfactori del que obtindries en un terreny completament pla. Cal respectar la natura en tot moment, tant si això implica que la casa hagi de ser escalonada com adaptada"**. Malauradament, moltes de les il·lusions de l'arquitecte topen amb problemes de pressupost: **"L'economia és un tema contra el qual no es pot lluitar: una cosa és el que ens agradaria i l'altra el que es pot fer"**. D'altra banda, el nostre interlocutor sap molt bé que **"no hi ha cap veritat absoluta. He arribat a tenir clients que em deien 'fes-me una casa com aquesta, però com aquella altra no, que no m'agrada gens' i resultava que totes dues les havia dissenyades jo. El positiu és que, a poc a poc, quan la gent et dóna confiança, et vas creant el teu estil, que no té per què ser sempre el mateix"**. Aquest estil es basa en certs "referents", com ara el català Jan Baca, Santiago Calatrava, José Antonio Coderch, Frank Gerhy i James Stearling, autor d'un museu impressionant a Alemanya: **"Més que un edifici és un parc, amb la particularitat que la pedra és un dels materials més utilitzats"**.

En qualsevol cas, en Genís es confessa **"excessivament autocrític"** amb les seves obres: **"Sempre he buscat la perfecció i ara m'adono que no existeix. L'arquitectura és una constant presa de determinacions, en detriment d'unes altres, i això quan comences és difícil d'entendre"**. Quan parla de la seva primera obra la defineix com **"una anècdota. Va ser un encàrrec d'una casa de tipus clàssic però molt econòmica. El resultat és un habitatge amb aires de principis de segle"**.

Després de divuit anys d'experiència, el creatiu que ens acompanya està en condicions d'afirmar que **"els habitatges unifamiliars són dels més difícils de resoldre, perquè compten amb molts elements esculturals. El fet de no treballar amb una superfície plana implica la necessitat de lligar volums estèticament"**. Li demanem que ens defineixi el concepte de volum, al qual ell concedeix tanta preeminència: **"Té una lectura interior, que és la que habites, i una d'exterior, la imatge. Sense volum no hi ha arquitectura"**.

A més de la capacitat de jugar amb els volums, altres preocupacions del nostre interlocutor tenen a veure amb les seves responsabilitats: **"En aquest sentit, penso que no tots els constructors petits tenen la formació adequada. En adonar-te d'aquest fet, acabes limitant molt el cercle de la gent amb qui treballes, perquè les responsabilitats implicades són massa serioses"**. Art i responsabilitat, dues idees abstractes que prenen cos en elements tan reals com les obres d'en Genís Gamell.

“El concepte de volum té una lectura interior, que és la que habites, i una d’exterior, la imatge. Sense volum no hi ha arquitectura”

Genís Gamell - Matadepera (Vallès Occidental)